

Ni Elder Carlos H. Amado
Sa Seventy

Si Kristo ang Manunubos

[Ang sakripisyo sa Manluluwas] mipanalangin sa tanan, gikan ni Adan, nga nag-una, hangtud sa kinaulahan sa tanang katawhan.

Si Jesukristo, ang Anak sa Dios, natawo ug namatay sa talagsaon nga mga kahimtang. Siya nagpakabuhi ug nagtubo sa ubos nga mga kahimtang, nga walay materyal nga mga butang. Siya namulong bahin sa Iyang kaugalingon, “Ang mga milo adunay kalobluban, ug ang mga langgam sa kalangitan adunay kabatugan; apan ang Anak sa Tawo walay dapit nga kapahulayan sa iyang ulo” (Lucas 9:58).

Wala Siyay nadawat nga mga pasidungog, pabor, pag-ila, o espesyal nga pagtratar gikan sa politikanhong mga lider sa kalibutan o gikan sa relihiyusong mga lider sa Iyang panahon. Wala Siya maglingkod sa labing maa-yong lingkuranan sa mga sinagoga.

Simple ra ang Iyang pagsangyaw, ug bisan kon ang mga pundok sa katawhan misunod Kaniya, ang Iyang pangalagad naglangkob kanunay sa tagsa-tagsa nga pagpanalangin sa katawhan. Mipahigayon Siya og dili maihap nga mga milagro taliwala niadtong midawat Kaniya isip ang Usa nga pinadala sa Dios.

Mihatag Siya sa Iyang mga Apostoles og awtoridad ug gahum sa

pagbuhat og mga milagro “ug labi pa gani ka dagkung mga buhat” kay sa niadtong Iyang gibuhat (Juan 14:12), apan wala gayud Niya idelegar kanila ang pribilehiyo sa pagpasaylo sa mga sala. Naglagot ang Iyang mga kaaway pagkadungog nila Kaniya nga miingon, “Lumakaw ka ug ayaw na pagpakasala” (Juan 8:11) o “Ang imong mga sala gipasaylo na” (Lucas 7:48). Kana nga katungod anaa lamang Kaniya tungod kay Siya ang Anak sa Dios ug tungod kay Siya ang mobayad nianang mga sala uban sa Iyang Pag-ula.

Ang Iyang Gahum ibabaw sa Kamatayon

Ang Iyang gahum ibabaw sa kamatayon usa ka balaanong kinaiya. Ang bantugan nga si Jairo, usa ka punoan sa sinagoga, nangamuyo “Kaniya sa pag-adto sa iyang balay: kay siya may bugtong man nga anak nga babaye, . . . ug kini siya himalatyon” (Lucas 8:41–42). Ang Magtutudlo midungog sa iyang pangamuyo, ug samtang naglakaw sila, usa ka sulugoon miduol ni Jairo ug miingon kaniya, “Ang imong anak patay na; ayaw na lang paghagoa

ang Magtutudlo” (Lucas 8:49). Pagsulod sa balay, si Jesus mihangyo sa tanan sa pagpanggawas, ug diha dayon, gikupitan ang kamot sa bata, Siya miingon kaniya, “Bumangon ka!” (Lucas 8:54).

Sa laing okasyon, samtang Siya nagbiyahe padulong sa siyudad sa Nain, nakakita Siya og prosesyon sa paglubong sa patay, usa ka biyuda naghilak tungod sa kamatayon sa iyang bugtong anak nga lalaki. Puno sa kalooy, Iyang gihikap ang lungon ug miingon, “Dong, ingnon ko ikaw, bangon” (Lucas 7:14). Ang katawhan, sa pagkakita sa milagro, miingon, “Usa ka dakong propeta nahitungha sa atong kinataliwad-an; ug, . . . ang Dios nagduaw sa iyang katawhan” (Lucas 7:16). Kini nga milagro mas talagsaon kay gideklarar na nila nga patay na ang batan-on ug padulong na sa paglubong kaniya. Niining duha ka batan-on nga gibuhi og balik, ang ebidensya sa Iyang awtoridad ug gahum ibabaw sa kamatayon nagpahingangha sa mga tumotoo ug mihatag og kahadlok sa mga naglagot Kaniya.

Ang ikatulong okasyon maoy labing impresibo. Si Marta, Maria, ug Lazaro managsuon nga kanunay nga bisitahon ni Kristo. Dihang ang mga tawo mipahibalo Niya nga nasakit si Lazaro, didto pa siya og duha ka adlaw una Siya miadto sa pamilya. Sa paghupay ni Marta human sa kamatayon sa iyang igsoon, Siya walay likoliko nga mipamatuod kaniya, “Ako mao ang pagkabanhaw ug ang kinabuhi: ang mosalig kanako, bisan siya mamatay, mabuhi siya” (Juan 11:25).

Dihang gihangyo sa Manluluwas ang mga tigbangutan sa pagtangtang sa bato gikan sa lubnganan, si Marta maulawong mihunghong Kaniya, “Ginoo, baho na siya karon: kay upat na man ka adlaw sa iyang pagkamatay” (Juan 11:39).

Dayon gipahinumdoman siya ni Jesus, “Wala ba ako mag-ingon kanimo nga kon motuo ikaw makita mo ang himaya sa Dios?” (Juan 11:40). Ug sa nakasulti na siya niini, Siya misinggit sa makusog nga tingog:

“Lazaro, gula ngari.

“Ug ang namatay migula” (Juan 11:43–44).

Human sa upat ka adlaw nga naa sa lubnganan si Lazaro, ang mga kaaway sa Anak sa Dios nag-atubang og dili malalis nga ebidensya nga dili mabaliwala, makapakubos, o matuis, ug sa walay hinungdan ug sa dautan nga paagi “sukad niadtong adlawa . . . ang ilang sabut mao ang pagpatay kaniya” (Juan 11:53).

Ang Bag-ong Sugo

Wala madugay, ang buhi nga Kristo nagsaulog sa Jerusalem, uban sa Iyang mga Apostoles, sa Iyang katapusang Pasko sa Pagpalabay, miestablisar sa ordinansa sa sakrament, ug mihatag kanila sa sugo nga maghigugma sa usag usa pinaagi sa sinserong pagserbisyo.

Ang Iyang Pag-antus sa Getsemani

Human niana, sa labing halangdon nga pagpakita sa Iyang gugma alang sa katawhan, ug sa hingpit nga paggamit sa Iyang kabubut-on, Siya milakaw nga maisugon ug determinado nga miatubang sa Iyang labing lisud nga pagsulay. Sa Tanaman sa Getsemani, sa tumang kamingaw, Siya misinati og pinakagrabe nga pag-antus, midugo ang matag lungag sa iyang panit. Sa hingpit nga pagkamanunoton ngadto sa Iyang Amahan, Iyang gitubos ang atong mga sala ug midala diha Kaniya sa atong mga kasakit ug balatian aron masayud unsaon sa pagtabang kanato (tan-awa sa Alma 7:11–13).

Kita may utang Kaniya ug ngadto sa atong Langitnong Amahan kay

ang Iyang sakripisyo mipanalangin sa tanan, gikan ni Adan, nga nag-una, hangtud sa kinaulahian sa tanang katawhan.

Ang Pagkondenar ug Paglansang sa Krus sa Manluluwas

Sa nahuman na ang Iyang pag-antus sa Getsemani, boluntaryo Siyang mitugyan sa Iyang kaugalingon ngadto sa Iyang mga kaaway. Gibudhian sa usa sa mga Iyaha, gidali Siya sa pagkondenar, sa paagi nga dili makiangayon ug ilegal, sa husay nga gimao-mao ug dili kompleto. Nianang samang gabii Siya giakusahan sa krimen nga panamastamas ug gihukman og kamatayon. Sa ilang kasilag ug kauhaw sa panimalos—tungod kay

misaksi Siya kanila nga Siya Anak sa Dios—ang Iyang mga kaaway nag-kunsabo aron ikondenar Siya ni Pilato. Alang niana nga katuyoan, giusab nila ang pasangil nga panamastamas ngadto sa rebelyon aron ang Iyang kamatayon ipaagi sa paglansang sa krus.

Ang pagkondenar Kaniya taliwala sa mga Romano labaw pang mapintas: ang ilang mga pamugalbugal ug pagtamay bahin sa Iyang espirituhanong gingharian, ang makauulaw nga pagkorona gamit ang korona nga mga tunok, ang masakit nga paglatigo Kaniya, ug ang dugayng pag-antus sa Iyang Pagkalansang sa krus maoy taw nga pasidaan sa matag tawo kinsa tingali makaako sa pagdeklarar sa iyang kaugalingon nga Iyang disipulo.

Sa matag yugto sa Iyang pag-antus, ang Manunubos sa kalibutan mipakita og talagsaong pagkontrolar sa kaugalingon. Kanunay Siyang naghunahuna sa pagpanalangin sa uban; uban sa kamabination ug kalumo, mihangyo Siya kang Juan sa pag-amuma sa Iyang inahan, si Maria. Mihangyo Siya sa Iyang Amahan sa Langit sa pagpasaylo sa mga tigpatay kinsa milansang Kaniya. Sa pagkatuman sa Iyang buhat dinhi sa yuta, Iyang gitugyan ang Iyang espiritu ngadto sa Dios ug mihimo sa Iyang katapusang pagginhawa. Ang pisikal nga lawas ni Kristo gidala

ngadto sa lubnganan ug nagpabilin didto sulod sa tulo ka adlaw.

Ang Buhat sa Manunubos taliwala sa mga Patay

Samtang ang Iyang mga disipulo nag-antus sa kagulan, pagkadismaya, ug kawalay kasiguroan, ang atong Manluluwas, sa laing hugna sa mahimayaong plano sa Iyang Amahan, mipalugway sa Iyang pangalagad sa bag-ong paagi. Sa mubong panahon nga tulo ka adlaw, walay puas Siya nga mitrabaho sa pag-organisar sa dakong buhat sa kaluwasan sa mga patay. Kadto maoy nahimong pipila sa labing puno sa paglaum nga mga adlaw alang sa pamilya sa Dios. Niadto nga pagbisita Siya miorganisar sa Iyang matinud-anong mga sumusunod aron sila modala sa maayong balita sa katubsanian niadtong kinsa sa buhi pa wala masayud sa mahimayaong plano o misalikway niini. Karon duna na silay oportunidad nga makalingkawas sa ilang pagkabinilanggo ug matubos sa Dios sa mga buhi ug sa mga patay (tan-awa sa D&P 138:19, 30–31).

Unang mga Bunga sa Pagkabanhaw

Kay nahuman na ang Iyang buhat sa kalibutan sa espiritu, mibalik Siya sa yuta—sa paghiusa sa Iyang espiritu uban sa Iyang pisikal nga lawas sa

kahangturan. Bisan kon Siya klarong mipakita sa Iyang gahum ibabaw sa kamatayon, ang mga asoy sa kasulatan niadtong Iyang gibuhi pag-usab sa wala pa ang Iyang Pagkabanhaw nagpakita nga sila mibalik lang sa usa ka kinabuhi nga milagrusong gipatas-an; mamatay gihapon sila.

Si Kristo ang unang nabanhaw ug dili na gayud mamatay, naghupot sa kahangturan og usa ka hingpit, mahangturon nga lawas. Sa Iyang nabanhaw na nga kahimtang, mipakita Siya ngadto ni Maria, kinsa sa pagkaila kaniya, misugod dayon sa pagsimba Kaniya. Ang atong Manunubos, uban sa dakong kalumo, mipasidaan kaniya kabahin sa Iyang bag-o ug mahimayaong kahimtang. “Ayaw na ako pagkupti; kay wala pa ako makasaka ngadto sa Amahan” (Juan 20:17)—naghatag og dugang nga saksi nga ang Iyang pangalagad sa kalibutan sa espiritu tinuod ug kompleto. Sa wala madugay, gamit ang mga pulong nga mikumpirma sa katinuod sa Iyang Pagkabanhaw, Siya miingon, “Mosaka ako ngadto sa akong Amahan ug inyong Amahan; sa akong Dios ug inyong Dios” (Juan 20:17). Human moadto sa Iyang Amahan, mibalik Siya pag-usab ug mipakita sa Iyang mga Apostoles. “Iyang gipakita kanila ang iyang mga kamot ug ang iyang kilid. Busa ang mga tinun-an nangalipay, sa ilang pagkakita sa Ginoo” (Juan 20:20).

Ang Manunubos Mobalik

Mopamatuod ko nga si Kristo mobalik sa paagi nga lahi kaayo kay sa Iyang unang pag-anhi. Moabut Siya uban sa gahum ug himaya uban sa mga matarung ug matinud-anong mga Santos. Moabut Siya isip Hari sa mga Hari ug Ginoo sa mga Ginoo, isip ang Prinsipe sa Kalinaw, ang gisaad nga Mesiyas, ang Manluluwas ug Manunubos, sa paghukom sa mga buhi ug mga patay. Siya akong gihigugma ug giserbisuhan sa tibuok nakong kasingkasing, ug nangamuyo ko nga kita unta moserbisyo uban sa kalipay ug pahinungod, ug nga kita magpabilin nga matinud-anong ngadto Kaniya hangtud sa katapusan. Sa Iyang pangalan, si Jesukristo, amen. ■

